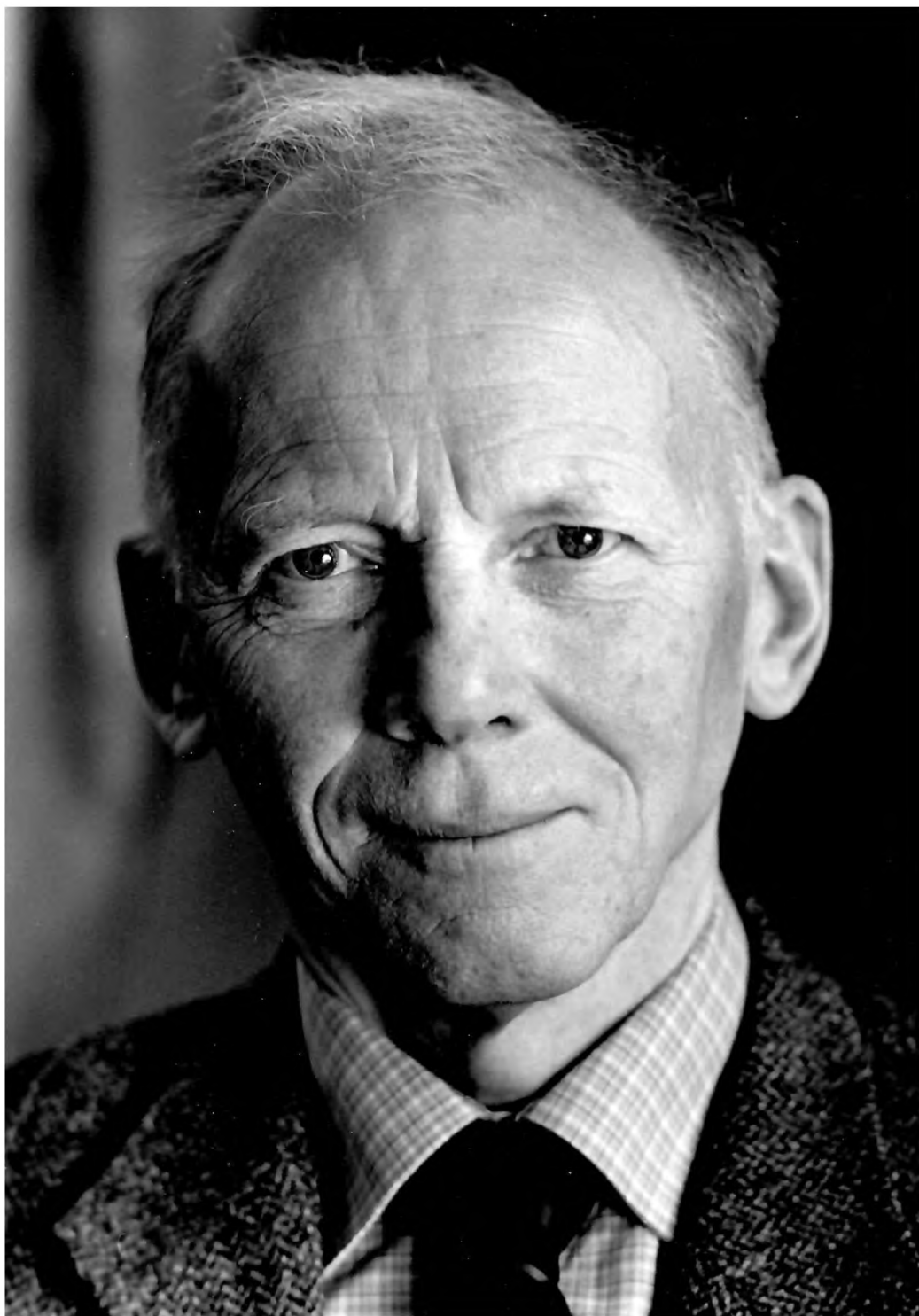

MINDEORD

Peder Olesen Larsen

7. SEPTEMBER 1934-10. MARTS 2021

AF BIRGER LINDBERG MØLLER

Professor, dr.phil. et scient., h.c. & R.1, København, er død, 86 år

Peder Olesen Larsen voksede op i København, hvor hans far var kapellan ved Esajas Kirke. Han blev mag.scient. i biokemi fra Københavns Universitet i 1957 og dr.phil. i 1969. I 1968 blev han udnævnt til professor i organisk kemi ved Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, hvor han udbyggede den stærke forskningstradition fra sin forgænger, professor Anders Kjær, og etablerede et stærkt internationalt miljø – også inden for plantebiokemi. Peder Olesen Larsens omfattende pionerforskning var rettet mod isolation og strukturoptæklaring af unikke naturstoffer fra planter og opklaring af den måde, de bliver dannet på. Han tog virkelig godt vare på sine studerende, var en eminent mentor og skabte et fantastisk akademisk og socialt miljø omkring sig.

I begyndelsen af 1980'erne fravalgte Peder Olesen Larsen forskningsarbejdet for i stedet at hellige sig arbejdet med universitets- og forskningspolitik. Hans klarsyn førte til udnævnelsen til direktør for Undervisningsministeriets Forskningsafdeling (1988-1991) og til bestyrelsesformand og direktør i Danmarks Grundforskningsfond (1991-1998), hvis etablering han selv havde været den primære drivkraft for via sit arbejde i Undervisningsministeriet. De banebrydende Centers of Excellence, han fik igangsat, løftede i den grad dansk forsknings niveau og benævnes internationalt som ”det danske mirakel”. De dannede model for etableringen af det ligeledes meget

succesfulde Europæiske Forskningsråd. Efterfølgende udnævntes Peder Olesen Larsen som adjungeret professor i forskningspolitik ved Aarhus Universitet.

Med Peder Olesen Larsens bortgang har dansk grundforskning mistet en enestående personlighed, hvis virke lagde grundstenen til, hvorledes fremragende dansk forskning kan opbygges, udvikles og finansieres. Peder Olesen Larsen var ridder af 1. grad af Dannebrogordenen.

Peder Olesen Larsen havde gennem hele sit lange virke en stærk tilknytning til Esajas Kirke, hvor han var blevet både døbt og konfirmeret, og hvor han i 1958 også blev viet til Lis. Sammen fik de børnene Vibeke, Johannes og Karen og dannede rammen om et rigt familieliv.

Ære være hans minde.